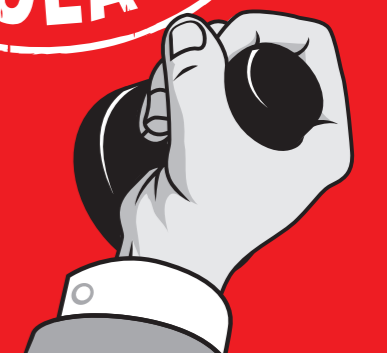

Az UNI Posta&Logisztika
Globális Szakszervezet
elvi állásfoglalása

**SZABÁLYOZOTT
DEREGULÁCIÓT!**

SZABÁLYOZOTT DEREGULÁCIÓT!

**MINŐSÉGI MUNKAERŐ
MINŐSÉGI SZOLGÁLTATÁS**

SZABÁLYOZZUK A DEREGULÁCIÓT

**AZ UNI POSTA&LOGISZTIKA GLOBÁLIS
SZAKSZERVEZET ELVI ÁLLÁSFOGLALÁSA
A SZABÁLYOZÁS MÉRTÉKÉNEK
CSÖKKENÉSÉRŐL**

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
Előszó	3
Tartalmi összefoglaló	4
1. Bevezetés	6
2. A Posta&Logisztika elvi politikájának céljai	6
3. Egyetemes szolgáltatás	8
4. Megfelelő szabályozás	9
5. Hosszú távú beruházás és fenntartható fejlődés	10
6. Határokon átnyúló beruházás- és kereskedelempolitika	12
7. Privatizáció	13
8. Irányítás	13
9. A dereguláció szabályozására az UNI által adott válaszok összefoglalása	14

Előszó

Mi, vagyis a postai és logisztikai dolgozók és szakszervezeti tagok több mint 100 országban, több mint kétmillióan vagyunk. A világméretű postai és logisztikai szakma frontvonalában végezzük munkánkat. A feldolgozás, a kézbesítés, a lakossági és a pénzügyi szolgáltatások, az ügyfélszolgálatok, a szállítás és a logisztika területén dolgozunk. Postai kézbesítők, gépkocsivezetők, küldeményfeldolgozók, válogatók, ügyfélszolgálati munkatársak, banki ügyintézők, műszaki szakemberek és kiskereskedelmi eladók vagyunk. Jelen vagyunk a globális délen és az iparilag fejlett északon, és mindannyiunknak az a véleményünk, hogy a liberalizáció és a privatizáció következtében az alapszolgáltatások minősége romlik, ára pedig emelkedik, és általában a jól bevált és megbízható közszolgálati posta hírneve meggyengül.

A nemzeti és a nemzetközi postai hálózatok fenntartásán fáradozunk. Tudjuk, hogy a világméretű kézbesítőhálózatok gazdasági és társadalmi infrastruktúránknak lényeges elemei. Ugy véljük, hogy ezek a hálózatok és a hatékony postaszolgálat infrastruktúrájának alkotórészei közösségeink számára nélkülözhetetlenek, és hogy mindez létfontosságú építőeleme az ismeretek és képességek terjesztésének a polgárok körében.

A mostani gazdasági válság arra készíten bennünket, hogy újraértékeljük, hova jutottunk és merre tartunk. Meggyőződésünk szerint szakszervezeteinknek, a vállalatvezetőknek és a kormányoknak olyan megfizethető egyetemes szolgáltatások biztosítására kell összpontosítaniuk, amelyeket megfelelő munkahelyekkel rendelkező dolgozók látnak el. Konkrétabban az alábbiakat gondoljuk:

- 1. Egyetemes, megfizethető szolgáltatás.** Minden országban olyan szabályozói politikát kell elfogadni, amely a beruházások és a szolgáltatások rovására érvényesülő verseny szorgalmazása helyett a postai hálózatainkra fordított beruházásokat és a megfizethető egyetemes szolgáltatások biztosítását ösztönzi.
- 2. Minőségi szolgáltatások.** Az ügyfelek jó minőségű kiszolgálása gyors, biztonságos postai szolgáltatásokat igényel, amelyek kapcsán az ügyfél biztos lehet abban, hogy postai küldeményei hiánytalanul és jó állapotban érkeznek meg rendeltetési helyükre.
- 3. Minőségi munkahelyek.** A minőségi szolgáltatások elképzelhetetlenek jól képzett, jól fizetett és erőteljesen motivált munkaerő nélkül.

Ezek azok az egyetemes célok, amelyek elérésére minden nemzetnek törekednie kell, jóllehet az egyes országokban zajló politikai és társadalmi fejlemények bizonyára befolyásolják megvalósításukat.

Az UNI-nak ez az elvi állásfoglalása azokat a témákat foglalja össze, amelyekkel az UNI-nak és tagszervezeteinek e célok eléréséhez meg kell birkóznia, és ismerteti az UNI válaszait az egyes kérdésekre, attól a szándéktól vezérelve, hogy közös cselekvésre sarkalljon tagjaink megfelelő munkahelyeinek kiharcolása érdekében.

Rolf Buttner
világelnök,
UNI Posta&Logisztika Globális Szakszervezet

Neil Anderson
UNI Posta&Logisztika Globális Szakszervezet
vezetője

Tartalmi összefoglaló

Az UNI Posta&Logisztika Globális Szakszervezet elvi politikája a szabályozásra, a versenyre és a privatizációra vonatkozóan

A szabályozási politika lehetővé teszi az UNI és az UNI tagszervezetei számára, hogy tagjaik, mint munkavállalók, fogyasztók és állampolgárok érdekében közbenjárjanak. Napjainkban, amikor a postai elvi politikát a verseny, a szabályozás mértékének csökkenése, a privatizáció és a pénzügyi világválság irányítja, az UNI-t és tagszervezeteit a következő elveknek és politikáknak kell vezérelniük a szabályozás terén végzett közbenjárásuk során. És ami talán még fontosabb: ezeknek kell alapul szolgálniuk akkor, amikor tagjainkat a postai politika alakítását célzó kampányokra oktatjuk és mozgósítjuk.

A Posta&Logisztika elvi célkitűzései

A postai politikát illetően az UNI az alábbi két, mindennél fontosabb célt tűzte maga elé:

1. A munkavállalók jogainak, méltó életszínvonalának és megfelelő munkahelyeinek támogatása a postai és logisztikai ágazatban;
2. Az egyetemes, megfizethető és magas színvonalú postai szolgáltatások előmozdítása a fenntartható fejlődés viszonyai közepeiben.

A Posta&Logisztika elvi politikájának témái

Az UNI a postai ágazatra vonatkozóan az alábbi elvi politikákat támogatja:

Verseny és egyetemes szolgáltatás

Véleményünk szerint a megfizethető egyetemes szolgáltatások elérése leghatékonyabban nem a verseny révén, hanem a megfelelően szabályozott fenntartott terület vagy monopólium segítségével lehetséges. Azokban az országokban, ahol a postai szolgáltatások ki vannak téve a versenynek, az UNI olyan elvi politikát támogat, amely gondoskodik arról, hogy a verseny ne áshassa alá a széles körben hozzáférhető, megfizethető, magas színvonalú egyetemes postai szolgáltatásokat.

Megfelelő szabályozás

A szabályozó hatóságoknak olyan egyértelmű funkciókkal kell rendelkezniük, amelyek biztosítják számukra a piac és az ott tevékenykedő valamennyi üzemeltető teljes körű ellenőrzését. A szabályok érvényesítéséhez kellő hatáskörrel és megfelelő mechanizmusokkal kell ellátni őket. A verseny és az ár-megállapítás szabályozásán kívül a szabályozók feladatai közé kell sorolni a szociális szabályozást is, és annak biztosítását, hogy minden üzemeltető tartsa be az alapvető munkaügyi normákat és az egyéb szociális előírásokat. A szabályozási folyamatba be kell vonni a szakszervezeteket, a fogyasztókat és a többi érdekeltet is.

Hosszú távú beruházás és fenntartható fejlődés

Akár hagyományos állami szolgáltató látja el a postai szolgáltatásokat, akár versenyviszonyok között történik azok teljesítése, az UNI olyan politikát támogat, amely elősegíti a munkahelyteremtést és a fenntartható fejlődést. Lényeges, hogy a szabályozó hatóságok olyan versenyszabályokat állapítsanak meg (az árak megállapítása és az engedélyek kiadása terén), amelyek a kímázó verseny bukott modellje helyett a hosszú távú befektetéseket és a munkahelyteremtést ösztönzik. Az új technológiákra fordított beruházásoknak lehetővé kell tenniük a meglévő dolgozók képzését és képességfejlesztését. Az UNI támogatja a postaszolgálatok hosszú távú életképességét elősegítő innovatív postai termékekkel kapcsolatos kutatásokat és fejlesztéseket.

Határokon átnyúló beruházás- és kereskedelempolitika

A globalizáció zajlik. Az UNI olyan tőkeglobalizációt támogat, amely bővíti a munkavállalók jogait, a foglalkoztatási lehetőségeket és az egyéb közérdekű ellátásokat, úgymint például az egyetemes szolgáltatások teljesítését. Az UNI részvételével kidolgozott azon globális megállapodások, amelyek keretében globális kézbesítőtársaságok kötelezettséget vállalnak a munkavállalók jogainak tiszteletben tartására, fontos mechanizmust jelentenek a globalizáció szociális célok irányában történő alakítása terén. Az olyan kereskedelmi egyezményeknek, mint a GATS [Általános Szolgáltatás-kereskedelmi Egyezmény] megfelelő biztosítékokat kell tartalmazniuk a munkavállalók jogait, az átláthatóságot, a demokratikus döntéshozatalt és a közérdekek egyéb védelmét illetően. Az UNI-nak és tagszervezeteinek nem csak jó nemzeti törvények és szabályok elfogadásáért kell küzdeniük, hanem annak biztosításán is munkálkodnunk kell, hogy a postai és a logisztikai ágazatra vonatkozó helyi és nemzetközi törvényeket és szabályokat betartsák, és azokat ne váltsák fel globális kereskedelmi egyezményekkel.

Privatizációs politika

Az UNI-nak és tagszervezeteinek mindennemű privatizációs kezdeményezést a következő szempontok szerint kell értékelniük, és a dolgozók érdekeinek érvényesítésére kell törekedniük: megvédi-e a tervezett privatizáció a munkavállalók jogait, fenntartja-e a dolgozók életszínvonalát és biztos foglalkoztatását, megvédi-e és ösztönzi-e az igazságos, jó minőségű szolgáltatásokat, tisztességes-e az ár, és származik-e haszna a társadalomnak a privatizációból.

Irányítási politika

A postai ágazatnak olyan megfelelő irányítási mechanizmusokkal kell rendelkeznie, amelyek gondoskodnak arról, hogy a munkavállalóknak kellő képviseletük legyen a postavállalatok igazgatóságaiban és a postai szabályozó hatóságoknál. A beleszólási lehetőség nélkülözhetetlen a minőségi szolgáltatások és a minőségi munkahelyek biztosításához.

1. Bevezetés

Az UNI Posta&Logisztika Globális Szakszervezet égisze alá tartozó szakszervezeteknek komoly súllyal kell hozzászólniuk a globális kézbesítő szakmában folyó verseny, liberalizáció és szabályozás kérdései körüli vitához. Jóllehet a szakmánkban mostanában végbemenő fejleményeket nem ők idézik elő, a helyzethez való alkalmazkodás terheit tagjainknak kell viselniük. A foglalkoztatás és a képességbeli követelmények változásait annak szükségessége vezérli, hogy a postaszolgálatok újonnan liberalizált piacának kihívásaival a postai küldeménymennyiség visszaesése és egy világméretű pénzügyi válság közepette kell megbirkózni.

Ez a feladat annál is nehezebb, mert a mérvadó döntéshozók – akár a WTO-ban, akár az Európai Bizottságban és egyéb nemzetközi szervezetekben – a versenynek a postai ágazat bizonyos területein való bevezetését a szektor problémáit orvosló 'sui generis' megoldásnak tekintik. Ez a felfogás gazdasági és társadalmi szempontból egyaránt erősen vitatható. Azon a szemléleten alapul, amely képtelen különbséget tenni a szükségletek és a kereslet között, illetve amely nem tudja eldönteni, hogy miként lehet a szükségleteket a legjobban átalakítani keresletté. Az UNI Posta&Logisztika szakszervezetei nagyon is jól ismerik azokat a területeket, ahol a verseny világszerte semmit sem adott a fogyasztóknak és a polgároknak.

Miután az UNI szakszervezetei mindazokat kívánják összefogni és képviselni, akik a globális kézbesítési szakmában dolgoznak, a mi szavunknak súlya kell hogy legyen ebben a kérdésben. Nem kívánjuk elvtelenül védelmezni a régóta működő, hagyományos társaságokat, és nem táplálunk ellenséges érzelmeket az újabb piaci szereplőkkel szemben. Elengedhetetlenül szükséges, hogy értelmesen a szabályozó hatóságok, a köztisztviselők, a parlamenti képviselők és a kormányok elé tárjuk, hogy melyek azok a területek, ahol a verseny nem felelt meg igen lényeges szociális célkitűzéseknek, különösen olyan esetekben, amikor ezeket a célkitűzéseket kisebb-nagyobb mértékig a kormányok és azok a szervezetek hagyták jóvá, amelyeknek helyzetismertetésünket szánjuk.

Most, amikor a liberalizáció és az elektronikus szolgáltatásoknál végbement innováció által életre hívott új versenytársakat szemléljük, eszünkbe kell idéznünk azokat a nélkülözhetetlen elemeket, amelyek továbbra is az egyetemes postai szolgáltatások iránti elkötelezettség alapját képezik. Ezeket a nélkülözhetetlen elemeket a korszerű technológia és az új szolgáltatások fényében újra kell értelmeznünk. Az információs gazdaság valójában fokozza az ügyfelek és az állampolgárok igényét a globális kézbesítő hálózatokhoz való hozzáférés iránt. A demokrácia megkívánja, hogy minden polgár részt vehessen és teljes értékű szerepet játszasson a társadalomban, éspedig a kormányzathoz, a szakmai és a civil szervezetekhez mind elektronikus, mind fizikai hálózati mechanizmusokon keresztül történő hozzáférés révén. A globális postai ágazat feladata, hogy gondoskodjék arról, hogy megfelelő hálózataink és rendszereink legyenek, amelyek segítségével minden országban megfizethető és hatékony szolgáltatásokat nyújthatunk az ügyfeleknek és az állampolgároknak.

2. A Posta&Logisztika elvi politikájának céljai

Az UNI Posta&Logisztika Globális Szakszervezet elvi politikájának céljai közé tartozik annak biztosítása, hogy hatékony védelemben részesüljenek a munkavállalók érdekei és életszínvonaluk elemei, valamint hogy elősegítse a jó minőségű munkahelyek számának növelését a postai ágazatban. Ugyanakkor küldetésünknek tekintjük megfizethető, jó minőségű egyetemes szolgáltatások teljesítését is a fenntartható fejlődés feltételei közepette.

Minőségi szolgáltatások és minőségi munkahelyek

A minőségi szolgáltatások és a minőségi munkahelyek megőrzése két fő nehézségbe ütközik. Az egyik az egyetemes szolgáltatások fenntartása, amikor is ahhoz, hogy a szolgáltatás költségei alacsonyak legyenek, nagy küldeménymennyiségekre és a nagyságrenddel járó méretgazdaságosságra van szükség. A kézbesítési szolgáltatások terén érvényesülő lefőlő vagy 'kimazsolázó' verseny azzal a veszéllyel jár, hogy csökkennek a küldeménymennyiségek, és az ágazatban tevékenykedő cégek arra kényszerülnek, hogy fix hálózati költségeik fedezése céljából az alacsonyabb költségstruktúrákra alapozva versenyezzenek. Ennek törvényszerű következménye a

minőségromlás. És ebből következik a második nehézség. Lévén a globális kézbesítési szakma erősen élőmunka-igényes tevékenység, ahol eleve alacsonyak a bérek, a vállalatokra nehezedő nyomás, hogy a verseny érdekében csökkentsék költségeiket, elkerülhetetlenül lefelé szorítja az amúgy is minimális bérszínvonalat, és tovább rontja az egyébként is silány munkafeltételeket.

A szabályozóknak kulcsfontosságú feladatuknak kellene tekinteniük annak garantálását, hogy a szolgáltatók eleget tegyenek bizonyos szociális kötelezettségeknek. Ez egyértelműen olyan terület, ahol szabályozásra lesz szükség ahhoz, hogy a pusztán verseny szemlélet hiányosságai ne sodorhassák bele a vállalatokat az alacsony béreken alapuló verseny lefelé tartó spiráljába. A szabályozás egy pénzügyileg életképes egyetemes szolgáltató fenntartása érdekében is fontos.

A verseny hiányosságai

Az az elgondolás, amely szerint a postai szolgáltatások ellátásának alapja a verseny, meglehetősen egyszerű, ám téves. Azt feltételezi ugyanis, hogy egy olyan hálózati szolgáltatási rendszert, mint amilyen a postaszolgálat is, ugyanúgy lehet kezelni, mint bármely egyéb szolgáltatási rendszert. Csupán elhárítjuk a piacra lépés útjában álló akadályokat, és 'a piac már működteti is a szolgáltatást'. Míg ez a legtöbb áru és szolgáltatásra nyilvánvalóan igaz, a globális kézbesítő szolgáltatásnak vannak olyan területei, ahol ez a feltételezés logisztikai, földrajzi vagy társadalmi okokból nem érvényes.

A csekély népsűrűségű vidéki területek – és a csekély küldeménymennyiséget generáló alacsony jövedelmű városi területek – ellátása hagyományosan mindig is nehéz volt. Önmagában a piac megnyitása nem garantálja olyan szolgáltatók megjelenését, akik hajlandók a küldemények kézbesítésére. Ez a 'piaci kudarc' a világ legfejlettebb országaiban éppúgy nyilvánvaló, mint a legelmaradottakban. Például az afrikai kontinens legnagyobb részén az egyetemes postai szolgáltatásra támaszkodva igyekeznek fenntartani a kommunikáció bármilyen formáját, miközben Észak-Amerikában hatalmas területek – Los Angeles és Miami belvárosától Kanada vidéki tartományaiig – veszíthetik el a postai szolgáltatásokat a teljesen deregulált postai piacon.

A piacvezérelt kezdeményezések jelenlegi hulláma kapcsán nem gondolták át egészen a vidéki és az egyéb csekély sűrűségű területek problémáinak megoldását. Aligha hihető, hogy a kézbesítő hálózati verseny nagy valószínűséggel fontos szerepet játszhatna az említett helyeken élő emberek részére nyújtott szolgáltatások tökéletesítésében. Amikor azt mérlegeljük, hogy felül kell vizsgálni az egyetemes szolgáltatás definícióját, hogy az magában foglalja az információs társadalom valamennyi szolgáltatásához való hozzáférést, ez a probléma még súlyosabbá válik. Ha meg akarjuk teremteni azt a fajta világtársadalmat, amelyre vágyunk, akkor szükség lesz hatékony egyetemes kézbesítő szolgáltatásokra. Ez nem jelenti azt, és nem fogja azt jelenteni, hogy most, vagy a közeljövőben minden országban tényleges gazdasági kereslet van illetve lesz ilyen szolgáltatások iránt. Ez az a kritikus rés a szükséglet és a kereslet között, amelyben az egyetemes szolgáltatás ellátásának számos nehézsége gyökerezik.

A nemzetközi postai szolgáltatások egy bizonyos monopoljellegű profitelemet is tartalmaznak azon ügyletek alapján, amelyeket a végpontok valamelyikén álló, gyakran egy céges vállalkozások bonyolítanak le egymás között. A fejlődő országokban ezt a profitot a belföldi postai szolgáltatások garantálására használják fel. A verseny bevezetését és a legnépszerűbb útvonalakon az árak lezuhanását általában a verseny egyik előnyének tekintik az ügyfelekre nézve. Mindazonáltal a szegényebb országok, amelyek rá vannak utalva a nemzetközi kézbesítő szolgáltatásokból származó kölcsönös monopoljellegű nyereségekre, hogy belföldi rendszereiket szubvencionálni tudják, a verseny melléktermékeként súlyos szociális árat fizetnek.

3. Egyetemes szolgáltatás

Az egyetemes szolgáltatás annak biztosítására volt hivatott, hogy mindenki hozzáférjen ugyanahhoz a szabványos postai hálózathoz, és egyszersmind annak biztosítására, hogy ez mindenki számára megfizethető legyen. Az egyetemes postai szolgáltatást hosszú időn keresztül olyan jognak tekintették, amely minden állampolgárt megillet, és amelyet fenn kell tartani és bővíteni kell. Az egyetemes szolgáltatás vidéki közösségekben és a fejlődő országokban történő ellátásának költségeit csak úgy lehet fedezni, ha a postai üzemeltetők a nagy küldeménymennyiségekre épülő költségszerkezetük előnyeit a postai hálózat egészében képesek kihasználni. Az UNI Posta&Logisztika elutasít minden olyan javaslatot, miszerint az egyetemes szolgáltatás teljesítésének költségét kisebb költségközpontokra lehetne bontani. A megfizethető egyetemes szolgáltatás azon a premisszán alapul, hogy egy alapszolgáltatási körbe tartozó postai küldemény feladási költségének mindig azonosnak kell lennie, egy adott országon belül a feladás helyszínétől függetlenül, és hogy a költségnek a levelek egész országra kiterjedő kézbesítésének általános költségét kell tükröznie. A fenntartott terület az egyedüli módja annak, hogy biztosítható legyen az az elegendő mennyiségű küldemény, amely elősegíti a legalacsonyabb költség eléréséhez szükséges méretgazdaságosságot.

A kormányoknak meg kell követelniük, hogy a postai hálózat az országban mindenki számára hozzáférhető legyen, ne csak a gazdagok számára. Még akkor is, ha a fenntartott hálózat alacsonyabb bevételeket termel, a kormányoknak ahol csak lehet, segíteniük kell a kézbesítő és küldeménygyűjtő hálózatok szubvencionálását annak biztosítása érdekében, hogy olyan, általános hozzáférés legyen, amely valamennyi polgár számára lehetővé teszi a postai hálózat egyszerű igénybevételét.

Ugyancsak lényeges az egyetemes szolgáltatás minősége: minden munkanapon biztonságos, megbízható szolgáltatásnak kell rendelkezésre állnia. A minőségi szolgáltatás garanciája nemcsak az ügyfelek elégedettsége, hanem a költségek szabályozása szempontjából is elengedhetetlen – a magas színvonal a postai hálózatok igénybevételére ösztönöz, és ez hozzájárul a méretgazdaságossághoz. Ezért az ügyfelek jó minőségű kiszolgálása olyan, megfelelő normák fenntartását igényli, amelyek a küldemények biztonságát, valamint a rendszeres kézbesítési és küldeménygyűjtési időket szabályozzák. Ez pedig aláhúzza egy olyan árszerkezet szükségességét, amely megfelelő szolgáltatások ellátását teszi lehetővé. A verseny olykor lefelé szorítja az árakat, ez azonban saját érdekei ellen ható módon hátrányos következményekkel járhat a szolgáltatások minőségére nézve.

Úgy véljük, hogy a kellőképpen szabályozott fenntartott terület lehet az egyetemes postai szolgáltatások finanszírozásának leghatékonyabb eszköze – Észak-Amerikában a postai monopóliumok olyan, jó minőségű postai szolgáltatások kialakulását segítették elő, amelyeknek díjai e szolgáltatásokat a világon a leginkább megfizethetőkké teszik. Ha az egyetemes szolgáltatás minőségének fenntartásához kormányzati vagy közösségi finanszírozásra van szükség, annak átláthatónak, arányosnak és diszkriminációtól mentesnek kell lennie. A szubvencionálásra kerülő költségeket objektív és ellenőrizhető módon kell kiszámítani.

Az UNI válasza az egyetemes szolgáltatásra

- Az UNI úgy véli, hogy az egyetemes postai szolgáltatások finanszírozásának leghatékonyabb eszköze a kellőképpen szabályozott fenntartott terület lehet.
- Az UNI minden ország esetében azt a szabályozói politikát támogatja, amely a beruházások és a szolgáltatások rovására érvényesülő verseny helyett inkább a beruházásokat és az egyetemes kézbesítő szolgáltatásokat ösztönzi.
- Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség (USO) megóvásában a szabályozásnak abszolút elsődleges szerepet kell játszania.
- Minden munkanapon minden szolgáltatáshoz való hozzáférés – ennek kell a minimális normának lennie (az elfogadható földrajzi kivételekkel).

- A minőségellenőrzésnek a postai ágazatban tevékenykedő valamennyi vállalatra ki kell terjednie, függetlenül attól, hogy egyetemes szolgáltatókról van-e szó, vagy sem, és azokat, amelyek nem érik el a minőségi célértékeket, pénzbüntetéssel kell sújtani.
- A levélposta területén egyetemes és egységes árakat kell érvényesíteni annak biztosítása érdekében, hogy azok az adott ország népességének átlagkeresetéhez viszonyítva megfizethetők legyenek, és nem szabad övezeti árképzést alkalmazni. A postai díjakat egy országos szabályozó hatóság felügyeletével kell kialakítani.
- A küldemények biztonságát kiemelt fontossággal kell kezelni, és a szabályozásnak gondoskodnia kell arról, hogy minden cég megfelelő ellenőrzésnek vessen alá a postai szektorban foglalkoztatott munkavállalókat.
- Az egyetemes szolgáltatóknál kínált munkahelyeknek jó minőségűeknek kell lenniük, hogy azok vonzóak legyenek olyan, elkötelezett munkavállalók számára, akik elsődleges feladatuknak tekintik a nagyközönség kiszolgálását.
- Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek közé olyan innovatív termékeket és szolgáltatásokat is fel kell venni, amelyeknek társadalmi szükségessége és hasznossága bebizonyosodott.

4. Megfelelő szabályozás

A szabályozó hatóságoknak világosan meghatározott feladatkörökkel kell rendelkezniük, amelyek biztosítják a piac valamennyi szereplőjének teljes körű ellenőrzését, és a szabályok érvényesítéséhez kellő hatáskörökkel és mechanizmusokkal kell ellátni őket. Az nem lehet, hogy csak a hagyományos vagy domináns üzemeltetőt kényszerítik a szolgáltatási és a minőségi normák betartására, míg a többi piaci szereplőnek megengedik a tisztességtelen versenyt. A szabályozókat kellő hatáskörrel kell felruházni annak biztosításához, hogy a minőségellenőrzés a postai ágazatban tevékenykedő valamennyi vállalatra kiterjedjen, függetlenül attól, hogy egyetemes szolgáltatókról van-e szó, vagy sem. Ha az egyetemes szolgáltató(ka)t pénzbüntetéssel sújtják a minőségi célértékek be nem tartása esetén, ennek a postai szektor minden vállalata esetében így kell történnie, a szabályozóknak tisztességes és igazságos ismérvek szerint kell megítélniük őket.

Az üzleti és a fogyasztói érdekek összeegyeztetésén kívül a szabályozók feladatai közé kell tartoznia a szociális szabályozásnak is, annak biztosítása céljából, hogy a megfelelő szociális normákat valamennyi üzemeltető betartsa. Ha el akarjuk kerülni a szociális dömpinget, a szabályozókat be kell vonni azoknak a piaci normáknak a kidolgozásába, amelyeknek magukban kell foglalniuk a foglalkoztatási feltételekre vonatkozó előírásokat is. A szabályozó hatóságnak mindennemű engedélyezési eljárás részévé kell tennie azt a követelményt, hogy minden postai üzemeltetőnek teljesítenie kell az alapvető munkaügyi normákat és be kell tartania a minimálbérre vonatkozó jogszabályokat annak igazolása végett, hogy nem folytat szociális dömpinget.

Sajnos Németországban és Hollandiában több példát is láthatunk a szociális dömpingre – amikor is a konkurensok a minimálbérnél kevesebbet fizetnek, és egyéb szociális normákat is megsértenek. Ezek nemcsak a szociális dömping nyilvánvaló példái, hanem a hagyományos üzemeltetőkkel szembeni tisztességtelen verseny fogalmát is kimerítik. A hagyományos cégek társadalmi felelősséggel járnak el, rendes béreket fizetnek és elfogadható munkafeltételeket tartanak fenn, de tisztességtelen versennyel találják szembe magukat a többi üzemeltető részéről, amelyek nem tartják be a béreket és a foglalkoztatási feltételekre vonatkozó minimális előírásokat és szociális normákat. A szabályozókat kellő hatáskörrel kell felruházni ahhoz, hogy kivizsgálják a tisztességtelen verseny eseteit, és megbüntethessék azokat a postai üzemeltetőket, amelyek dolgozóikra nézve nem teljesítik az elfogadott alapvető szociális feltételeket, például ami a minimálbéreket illeti.

A szabályozóknak politikai és üzleti beavatkozástól is menteseknek kell lenniük. Az UNI támogatja azt az elvet, hogy a szabályozóknak független irányító testületekkel kell rendelkezniük. Ezeknek a testületeknek, miközben eleget tesznek a kormány kívánásainak, védik az ügyfelek és az állampolgárok érdekeit és gondoskodnak a postai szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályok betartatásáról, függetleneknek kell lenniük, amelyeket sem a kormányzat képviselői, sem a postai piac szereplői nem befolyásolnak. E feltételek megteremtésének elősegítéséhez a szabályozó hatóságnak

erősnek kell lennie, és tevékenységének és döntéshozatali folyamatainak átláthatóknak és bírósági felülvizsgálat útján megtámadhatóknak kell lenniük. E testületeket úgy kell létrehozni, hogy pénzügyileg függetlenek legyenek.

E célok elérése érdekében a szakszervezeteket, a fogyasztókat és a többi érdekeltet be kell vonni a szabályozási folyamatba, valamint a szabályozó testületek irányításába. Csakis úgy érhető el kiegyensúlyozott szabályozási rendszer, ha a szabályozó hatóságok munkájában az érdekelt véleménye is érvényre jut.

Az UNI válasza a megfelelő szabályozásra

- Versenyviszonyokra vonatkozó szabályozói keretek közepette az UNI olyan szabályozói politikát támogat, amely elősegíti a munkahelyteremtést és új termékek és szolgáltatások kifejlesztését. Lényeges, hogy a szabályozók meghatározzák a verseny szabályait (árképzés, ellenőrzés, minőségi mutatók és engedélyezés) a kimazsolázó verseny kudarcot vallott modellje helyett a munkahelyteremtő beruházások ösztönzése érdekében.
- A postai szolgáltatások ellátására vonatkozó engedéllyel rendelkező valamennyi társaságnak tisztességes és méltányos béreken alapuló, azonos szociális feltételeket kell teljesíteniük.
- Az üzleti és a fogyasztói érdekeken kívül a szabályozó hatóságok feladatát kell képeznie a szociális szabályozásnak és az arról való gondoskodásnak is, hogy minden üzemeltető eleget tegyen a megfelelő szociális normáknak.
- A működési engedély kiadásakor a versenytársaknak igazolniuk kell a beruházások iránti kötelezettségvállalásukat.
- A szabályozó hatóságoknak független irányító testületekkel kell rendelkezniük.
- A szabályozó hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy minden üzemeltető betartsa a postai szolgáltatásokra vonatkozó törvényeket – e hatóságoknak függetleneknek és a kormányzat illetve a postai piaci szereplők befolyásától menteseknek kell lenniük.
- A szabályozó hatóságoknak kellő hatáskörrel kell rendelkezniük a postára vonatkozó törvények szabályszerű betartásának garantálásához.

5. Hosszú távú beruházás és fenntartható fejlődés

Egy életképes és fenntartható globális kézbesítő szakma megőrzéséhez olyan elvi politikára van szükségünk, amely támogatja a szakszervezetek munkahelyteremtő törekvéseit és a fenntartható fejlődést. Lényeges, hogy a szabályozó hatóságok meghatározzák a verseny szabályait (árképzés, ellenőrzés, minőségi mutatók és engedélyezés) a kimazsolázó verseny kudarcot vallott modellje helyett a hosszú távú, munkahelyteremtő beruházások ösztönzése érdekében. Ám olyan szabályok felállítása, amelyek lehetővé teszik a versenytársak számára a kisebb, erősen nyereséges üzleti területek kicsipegetését, nem ösztönzi a növekedést és a hosszú távú beruházásokat; ez csupán egy költségcsökkentési örvénybe sodorja az érintetteket, ami alacsonyabb minőségi normákat eredményez és a mélypont felé tartó versenyfutást az ágazatban foglalkoztatott dolgozók szociális normáit illetően. A globális kézbesítő szakma erősen élömlenke-igényes tevékenység, és az új szolgáltatásokat és az innovációt ösztönző szabályozói környezet híján csak a munkabérek megnyirbálásából lehet versenyelőnyt szerezni, ami pedig az UNI Global Union számára teljességgel elfogadhatatlan stratégia.

Kétségek nélkül az új technológiák köre lesz az egyik olyan terület, ahol a vállalatok igyekeznek versenyelőnyre szert tenni. A globális kézbesítési technológia viharos gyorsasággal fejlődik, és miközben az UNI örömmel üdvözli a technológiai újításokat, egyszersmind azt is követeljük, hogy az új technikák bevezetése járjon együtt az alkalmazásukkal kapcsolatos konzultációkkal és tárgyalásokkal. Az új technológiák terén végrehajtott beruházásnak magában kell foglalnia a meglévő dolgozók számára nyújtott képzési és magasabb szintű képességfejlesztési lehetőségeket is.

A világméretű kézbesítő szakmában a növekedés ösztönzése érdekében az UNI támogatja olyan új, innovatív postai termékek kutatását és fejlesztését, amelyek hozzájárulnak a postai szolgáltatások hosszú távú életképességéhez.

A fenntartható fejlődés olyan gondolat, amelyet a nemzetközi közösség egyre inkább magáévá tesz, és amely napjainkban mind több országban a legfontosabb ügyek közé tartozik. A jelenlegi gazdasági világválság közepette a fenntarthatóság olyan kérdés, amellyel kapcsolatban az UNI-nak és tagszervezeteinek kezdeményező módon kell fellépniük annak érdekében, hogy megőrizték kellő befolyásukat a szakma jövőjének alakítását illetően. A környezetvédelem nagyon is valós választói kérdés, és ha a postai ágazatban bővülő üzleti tevékenységre törekszünk, és azt akarjuk, hogy ez az üzleti tevékenység nyereséges és fenntartható legyen, akkor meg kell találnunk a módját, hogy bebizonyítsuk, hogy nem veszélyeztetjük a környezetet, és hogy társadalmi felelősségtől áthatva végezzük munkánkat.

A szabályozóknak és a politikai döntéshozóknak tisztában kell lenniük azzal, hogy a globális kézbesítési ágazatban fenntartható termékekre és szolgáltatásokra fordított beruházásokra van szükség, és gondoskodniuk kell arról, hogy megfelelő kutatások folyjanak a fenntarthatóság és a legjobb gyakorlati megoldások megismerése terén. A postai üzemeltetők részére kiadott engedélyeknek tükrözniük kell annak szükségszerűségét, hogy szolgáltatásaiknak fenntarthatóknak és környezetbarát jellegűeknek kell lenniük. Sok ember szemében a fenntartható fejlődés egyenlő a klímaváltozással és a környezettel, pedig ez jóval tágabb fogalom, és nekünk gondoskodnunk kell arról, hogy ezek a különféle elemek az elvi politikában is érvényre jussanak.

A fenntartható fejlődésnek számos vonatkozása van:

Környezeti

A környezeti vonatkozások közé tartoznak az éghajlatváltozási kérdések, a hulladékkezelés és a szennyezés, az energiafelhasználás, a vizuális szennyezés, a zajszennyezés stb.

Társadalmi

A társadalmi vonatkozások olyan témákat ölelnek fel, mint az emberi jogok, a munkavállalói jogok kezelése, a postai szolgáltatásokhoz való közösségi hozzáférés, valamint a társadalom javát szolgáló kezdeményezések, így például az AIDS-felvilágosítás, a rasszizmus elleni harc, a diszkrimináció elleni küzdelem stb.

Gazdasági

A gazdasági vonatkozások közé tartozik az etikus üzleti gyakorlat, amely megakadályozza a megvesztegetést és a korrupciót, továbbá a pénzmosás megszüntetésére tett erőfeszítések, a társadalmi felelősségtől áthatott beruházási eszközök, mint például a mikrohitel és a vendégmunkásoknak nyújtott megfizethető pénzátutalási lehetőségek.

Az UNI Global Union elvi politikájában érvényesülnek a fenntartható fejlődés ezen különböző elemei, és azt követeljük, hogy a kormányok, a politikai döntéshozók, a cégek vezető testületei, valamint a szabályozó hatóságok mindezeket az elemeket építsék be a postai ágazat szabályozásába. Ezekkel a témákkal az irányítás kérdéseivel kapcsolatos elvi politikánk kialakításakor is foglalkozunk, és támogatjuk azokat a szabályokat és törvényeket, amelyeknek célja a megvesztegetés és a korrupció leküzdése.

Az UNI válasza a hosszú távú beruházásra és a fenntartható fejlődésre

- Az UNI olyan politikát támogat, amely elősegíti a munkahelyteremtést és a fenntartható fejlődést.
- Az UNI örömmel üdvözli a technológiai újításokat, azonban azt követeli, hogy az új technikák bevezetése járjon együtt az alkalmazásukkal kapcsolatos konzultációkkal és tárgyalásokkal. Az új technológiák terén végrehajtott beruházásnak magában kell foglalnia a meglévő dolgozók számára nyújtott képzési és magasabb szintű képességfejlesztési lehetőségeket is.

- Az UNI támogatja olyan új, innovatív postai termékek kutatását és fejlesztését, amelyek hozzá-járulnak a postai szolgáltatások hosszú távú életképességéhez.
- Az UNI felszólítja a szabályozó hatóságokat és a politikai döntéshozókat, hogy vegyék fontolóra annak szükségességét, hogy a globális kézbesítő szakmában a fenntartható termékekre fordítsanak beruházásokat, továbbá azt, hogy a környezetvédelmi kutatásokra és az ilyen téren folytatott jó gyakorlati megoldások megismerésére fordított beruházások révén küzdjenek az éghajlatváltozás ellen.
- Az UNI ragaszkodik olyan törvények és szabályok elfogadásához és végrehajtásához, amelyek a globális kézbesítő szakmában a megvesztegetést, a korrupciót és a pénzmosást megakadályozó etikus üzleti gyakorlat folytatását garantálják.

6. Határokon átnyúló beruházás- és kereskedelempolitika

A határokon átnyúló beruházásokat illetően az UNI legfőbb célja annak biztosítása, hogy a világméretű kézbesítő ágazat globalizációja ne járjon hátrányos következményekkel a munkahelyekre, az állások biztonságára vagy a foglalkoztatási feltételekre. A liberalizáció és a dereguláció katalizátorként hatott jó néhány új globális kézbesítő társaság megjelenésére. A verseny bevezetésének egyik szükségszerű velejárója az, hogy a fúziók és a cégfelvásárlások üteme fokozódik a szektorban. Az UNI Global Union azt követeli, hogy az ilyen fúziók és cégfelvásárlások szabályozásakor kiemelt fontossággal kezeljék a munkahelyek, a munkafeltételek és a nyugdíjalapok védelmét. Az átruházásokban részt vevő vállalatoknak tiszteletben kellene és kell tartaniuk a szakszervezeti jogokat és azt, hogy világszerte lényeges az állampolgárok érdekeinek kellő figyelembevétele.

Az UNI-t az is nyugtalanítja, hogy miként érinthetik a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) és annak az Általános Szolgáltatáskereskedelmi Egyezményről (GATS) folyó tárgyalásai a globális kézbesítő szakmában dolgozó munkavállalókat. Az Általános Szolgáltatáskereskedelmi Egyezmény mélyreható tényleges és lehetséges következményekkel jár a globális kézbesítő ágazat dolgozóira nézve. A világon számos piacon korlátok állnak a szolgáltatáskereskedelem útjában. Nem úgy, mint az áruk esetében, ezek az akadályok jobbra az országok belföldi szabályozásában gyökeresnek, nem pedig a határon felszámított vámokban. Míg az országok továbbra is szabadon szabályozhatják nemzeti elvi politikai célkitűzéseiket, a szolgáltatáskereskedelmi tárgyalások célja a kereskedelmet korlátozó szabályozás elkerülése. A GATS képes arra, hogy gyökeresen megváltoztassa a globális kézbesítő ágazat szabályait.

A GATS és a WTO hatásainak teljes leírása letölthető az UNI Posta&Logisztika honlapjáról a következő címen: http://www.uniglobalunion.org/Apps/iportal.nsf/pages/20090211_6lcrEn. Amellett az Európai Bizottság saját információs oldalt állított össze a GATS tárgyában, amely a következő címen található meg: <http://gats-info.eu.int/index.html>.

Az UNI válasza a határokon átnyúló beruházás- és kereskedelem-politikára

- Az UNI-nak és tagszervezeteinek együttműködést kell folytatniuk az ILO-val és a kormányokkal olyan nemzetközi megállapodások kimunkálása céljából, amelyek megvédik a munkavállalókat a fúzióktól és a cégfelvásárlásoktól. Ha cégösszeolvadásokra kerül sor, az UNI feladata, hogy törekedjék a dolgozók védelmére. Ezt a védelmet olyan nemzetközi megállapodásba kell foglalni, amely pontosan rögzíti a munkavállalók védelmének paramétereit, ugyanúgy, ahogy a versenyt felügyelő hatóságok rögzítik a versenyre vonatkozó előírásokat fúziók és cégfelvásárlások esetében.
- Ami a nyugdíjak védelmét illeti, az UNI és tagszervezetei fenntartják azt a véleményüket, hogy a kormányoknak olyan új törvényeket kell bevezetniük, amelyek megóvják a dolgozók nyugdíját és garantálják a nyugdíjalapokat, függetlenül attól, hogy mi történik magával a céggel. Ha fúzióra, cégfelvásárlásra, vagy egy vállalat eladás vagy csőd miatti

szétdarabolására kerül sor, a legelsőként számításba vett kérdésnek a nyugdíjalapok sorsát kell tekinteni.

- Fúzió vagy cégfelvásárlás esetén a munkaadó és a szakszervezetek között az eljárás minden fázisában konzultációnak és átlátható tájékoztatásnak kell folynia, és megállapodást kell kötni a kollektív szerződésnek az egyesüléssel létrejövő új társaságnál fenntartandó jogfolytonosságáról.
- A WTO tagországaiban működő szakszervezeteknek – legyenek akár kicsik, akár nagyok – arra kell törekedniük, hogy kormányukkal létrehozzák a WTO ügyeivel kapcsolatos konzultációk ügyrendjét. Joguk van a szolgáltatásokról zajló WTO-tárgyalások fejleményeire vonatkozó naprakész információkhoz, és azokat meg is kell követelniük.

7. Privatizáció

A kormányok a privatizációt egyre inkább a postaszolgáltatoknál felmerülő beruházási igények megoldásának tekintik. Az UNI ellenzi a privatizációnak a beruházásokat elősegítő eszközként történő alkalmazását. Vannak más módszerek is, amelyekkel a kormányok finanszírozhatják az új szolgáltatások és az új technológiák kifejlesztéséhez szükséges beruházásokat. Mindenesetre az UNI-nak és az UNI tagszervezeteinek mindennemű privatizációs kezdeményezést a következő szempontok szerint kell értékelniük, és a dolgozók érdekeinek érvényesítésére kell törekedniük: Megvédi-e a tervezett privatizáció a munkavállalók jogait? Fenntartja-e a dolgozók életszínvonalát és biztos foglalkoztatását? Megvédi-e és ösztönzi-e a méltányos, jó minőségű szolgáltatásokat? Tisztességes-e az ár, és származik-e haszna a társadalomnak a privatizációból?

A legtöbb postai hálózatot közpénzekből fejlesztették és finanszírozták, akár adókból, akár szubvencionált szolgáltatások vagy közvetlen kormányzati beruházások révén. Az ilyen közpénzekből finanszírozott vagy támogatott szolgáltatásokat nem lehet eladni a közvélemény kellő beleszólása nélkül. Ezért az UNI azt követeli, hogy a postai szolgáltatások esetében minden privatizációs javaslatot bocsássanak népszavazásra.

Az UNI válasza a privatizációra

- Az UNI ellenzi a privatizációnak a beruházásokat elősegítő eszközként történő alkalmazását.
- Az UNI-nak és tagszervezeteinek mindennemű privatizációs kezdeményezést aszerint kell értékelniük, hogy kellő garanciát nyújt-e a munkavállalók érdekeinek megóvására.

8. Irányítás

Az egyik ok, amiért fel kell hívnunk a figyelmet a vállalati visszasságokra, az, hogy a cégek bukásának eredményei gyakran tagjaink munkahelyeit veszélyeztetik a csődeljárások, a létszámcsökkentések és az elbocsátások miatt.

Nemcsak az történik, hogy a bukott cég dolgozói elveszítik állásukat, hanem a csalárd árverseny a többi üzemeltetőt is hallatlan erővel kényszeríti költségeinek leszorítására, hogy lépést tartsanak konkurenseik irreálisan eltorzított haszonkulcsaival. Ennélfogva az UNI-nak és tagszervezeteinek világszerte azon kell munkálkodniuk, hogy felhívják a figyelmet a pénzügyi átláthatóság és a vállalati felelősség szükségességére.

Ezért lényeges, hogy a politikai döntéshozók foglalkozzanak a csalárd és fenntarthatatlan árverseny kérdésével. E cél elérésének egyik módja annak biztosítása, hogy az igazgatótanácsokban és az egyéb hasonló irányító testületekben helyet kapjanak a munkavállalók képviselői.

A vállalatiirányítási ügyekkel kapcsolatos kötelezettségvállalás nem új – az UNI azonban a napirend kibővítését követeli, hogy az szociális, környezeti és etikai kérdéseket is tartalmazzon, különös figyelmet fordítva azokra a cégekre, amelyekről gyanítható, hogy működésük során nem ügyelnek kellőképpen vállalati felelősségükre. A vállalatoknak, a szabályozó hatóságoknak és a politikai

döntéshozóknak el kell ismerniük, hogy a bizalmi kötelesség annak elfogadását jelenti, hogy egy-egy vállalat szociális és környezeti teljesítménye éppolyan lényeges veszélyforrás vagy versenyelőnyt alakító tényező lehet, mint az üzleti tevékenység egyéb elemei.

Az egyik módja annak, hogy a munkavállalók rávilágítsanak a vállalatok magatartásával kapcsolatos aggályaikra és hogy védekezzenek ellene, ha globális megállapodásokat kötnek a cégekkel a nemzetközileg érvényes, alapvető munkaügyi normák fenntartása és javítása tárgyában, és ráveszik a vállalatokat valamely külső fél által folytatandó ellenőrzés elfogadására. Az UNI kiáll a globális kézbesítő ágazatban tevékenykedő bármely társasággal kötendő globális megállapodások egyeztetése mellett.

Az UNI válasza az irányításra

- Az UNI úgy véli, hogy a globális kézbesítő ágazat jövője határozott közpolitikai kezdeményezéseken múlik, és hogy konkrét intézkedéseket kell kidolgozni a teljes pénzügyi átláthatóság biztosítása, valamint annak érdekében, hogy a dolgozók és az ügyfelek kellő védelemben részesüljenek az igazgatók és a felső vezetők körében előforduló csalással és korrupcióval szemben.
- Az UNI ragaszkodik ahhoz, hogy az igazgatótanácsokban és az egyéb hasonló irányító testületekben helyet kapjanak a munkavállalók képviselői.
- Az UNI és tagszervezetei a globális cégekkel megkötendő globális megállapodások kidolgozására szólítanak fel a nemzetközileg érvényes, alapvető munkaügyi normák fenntartása és javítása érdekében.

9. A dereguláció szabályozására az UNI által adott válaszok összefoglalása

Az UNI válasza az egyetemes szolgáltatásra

- Az UNI úgy véli, hogy az egyetemes postai szolgáltatások finanszírozásának leghatékonyabb eszköze a kellőképpen szabályozott fenntartott terület lehet.
- Az UNI minden ország esetében azt a szabályozói politikát támogatja, amely a beruházások és a szolgáltatások rovására érvényesülő verseny helyett inkább a beruházásokat és az egyetemes kézbesítő szolgáltatásokat ösztönzi.
- Az egyetemes szolgáltatási kötelezettség (USO) megóvásában a szabályozásnak abszolút elsődleges szerepet kell játszania.
- Minden munkanapon minden szolgáltatáshoz való hozzáférés – ennek kell a minimális normának lennie (az elfogadható földrajzi kivételekkel).
- A minőségellenőrzésnek a postai ágazatban tevékenykedő valamennyi vállalatra ki kell terjednie, függetlenül attól, hogy egyetemes szolgáltatókról van-e szó, vagy sem, és azokat, amelyek nem érik el a minőségi célértékeket, pénzbüntetéssel kell sújtani.
- A levélposta területén egyetemes és egységes árakat kell érvényesíteni annak biztosítása érdekében, hogy azok az adott ország népességének átlagkeresetéhez viszonyítva megfizethetők legyenek, és nem szabad övezeti árképzést alkalmazni. A postai díjakat egy országos szabályozó hatóság felügyeletével kell kialakítani.
- A küldemények biztonságát kiemelt fontossággal kell kezelni, és a szabályozásnak gondoskodnia kell arról, hogy minden cég megfelelő ellenőrzésnek vessen alá a postai szektorban foglalkoztatott munkavállalókat.

- Az egyetemes szolgáltatóknál kínált munkahelyeknek jó minőségűeknek kell lenniük, hogy azok vonzóak legyenek olyan, elkötelezett munkavállalók számára, akik elsődleges feladatuknak tekintik a nagyközönség kiszolgálását.
- Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek közé olyan innovatív termékeket és szolgáltatásokat is fel kell venni, amelyeknek társadalmi szükségessége és hasznossága bebizonyosodott.

Az UNI válasza a megfelelő szabályozásra

- Versenyviszonyokra vonatkozó szabályozói keretek közepette az UNI olyan szabályozói politikát támogat, amely elősegíti a munkahelyteremtést és új termékek és szolgáltatások kifejlesztését. Lényeges, hogy a szabályozók meghatározzák a verseny szabályait (árképzés, ellenőrzés, minőségi mutatók és engedélyezés) a kimazsolázó verseny kudarcot vallott modellje helyett a munkahelyteremtő beruházások ösztönzése érdekében.
- A postai szolgáltatások ellátására vonatkozó engedéllyel rendelkező valamennyi társaságnak tisztességes és méltányos béreken alapuló, azonos szociális feltételeket kell teljesíteniük.
- Az üzleti és a fogyasztói érdekeken kívül a szabályozó hatóságok feladatát kell képeznie a szociális szabályozásnak és az arról való gondoskodásnak is, hogy minden üzemeltető eleget tegyen a megfelelő szociális normáknak.
- A működési engedély kiadásakor a versenytársaknak igazolniuk kell a beruházások iránti kötelezettségvállalásukat.
- A szabályozó hatóságoknak független irányító testületekkel kell rendelkezniük.
- A szabályozó hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy minden üzemeltető betartsa a postai szolgáltatásokra vonatkozó törvényeket – e hatóságoknak függetleneknek és a kormányzat illetve a postai piaci szereplők befolyásától menteseknek kell lenniük.
- A szabályozó hatóságoknak kellő hatáskörrel kell rendelkezniük a postára vonatkozó törvények szabályszerű betartatásának garantálásához.

Az UNI válasza a hosszú távú beruházásra és a fenntartható fejlődésre

- Az UNI olyan politikát támogat, amely elősegíti a munkahelyteremtést és a fenntartható fejlődést.
- Az UNI örömmel üdvözli a technológiai újításokat, azonban azt követeli, hogy az új technikák bevezetése járjon együtt az alkalmazásukkal kapcsolatos konzultációkkal és tárgyalásokkal. Az új technológiák terén végrehajtott beruházásnak magában kell foglalnia a meglévő dolgozók számára nyújtott képzési és magasabb szintű képességfejlesztési lehetőségeket is.
- Az UNI támogatja olyan új, innovatív postai termékek kutatását és fejlesztését, amelyek hozzájárulnak a postai szolgáltatások hosszú távú életképességéhez.
- Az UNI felszólítja a szabályozó hatóságokat és a politikai döntéshozókat, hogy vegyék fontolóra annak szükségességét, hogy a globális kézbesítő szakmában a fenntartható termékekre fordítsanak beruházásokat, továbbá azt, hogy a környezetvédelmi kutatásokra és az ilyen téren folytatott jó gyakorlati megoldások megismerésére fordított beruházások révén küzdjenek az éghajlatváltozás ellen.
- Az UNI ragaszkodik olyan törvények és szabályok elfogadásához és végrehajtásához, amelyek a globális kézbesítő szakmában a megvesztegetést, a korrupciót és a pénzmosást megakadályozó etikus üzleti gyakorlat folytatását garantálják.

Az UNI válasza a határokon átnyúló beruházás- és kereskedelem-politikára

- Az UNI-nak és tagszervezeteinek együttműködést kell folytatniuk az ILO-val és a kormányokkal olyan nemzetközi megállapodások kimunkálása céljából, amelyek megvédik a munkavállalókat a fúzióktól és a cégfelvásárlásoktól. Ha cégösszeolvadásokra kerül sor, az UNI feladata, hogy törekedjék a dolgozók védelmére. Ezt a védelmet olyan nemzetközi megállapodásba kell foglalni, amely pontosan rögzíti a munkavállalók védelmének paramétereit, ugyanúgy, ahogy a versenyt felügyelő hatóságok rögzítik a versenyre vonatkozó előírásokat fúziók és cégfelvásárlások esetében.
- Ami a nyugdíjak védelmét illeti, az UNI és tagszervezetei fenntartják azt a véleményüket, hogy a kormányoknak olyan új törvényeket kell bevezetniük, amelyek megóvják a dolgozók nyugdíját és garantálják a nyugdíjalapokat, függetlenül attól, hogy mi történik magával a céggel. Ha fúzióra, cégfelvásárlásra, vagy egy vállalat eladás vagy csőd miatti szétdarabolására kerül sor, a legelsőként számításba vett kérdésnek a nyugdíjalapok sorsát kell tekinteni.
- Fúzió vagy cégfelvásárlás esetén a munkaadó és a szakszervezetek között az eljárás minden fázisában konzultációnak és átlátható tájékoztatásnak kell folynia, és megállapodást kell kötni a kollektív szerződésnek az egyesüléssel létrejövő új társaságnál fenntartandó jogfolytonosságáról.
- A WTO tagországaiban működő szakszervezeteknek – legyenek akár kicsik, akár nagyok – arra kell törekedniük, hogy kormányukkal létrehozzák a WTO ügyeivel kapcsolatos konzultációk ügyrendjét. Joguk van a szolgáltatásokról zajló WTO-tárgyalások fejleményeire vonatkozó naprakész információkhoz, és azokat meg is kell követelniük.

Az UNI válasza a privatizációra

- Az UNI ellenzi a privatizációnak a beruházásokat elősegítő eszközként történő alkalmazását.
- Az UNI-nak és tagszervezeteinek mindennemű privatizációs kezdeményezést aszerint kell értékelniük, hogy kellő garanciát nyújt-e a munkavállalók érdekeinek megóvására.

Az UNI válasza az irányításra

- Az UNI úgy véli, hogy a globális kézbesítő ágazat jövője határozott közpolitikai kezdeményezéseken múlik, és hogy konkrét intézkedéseket kell kidolgozni a teljes pénzügyi átláthatóság biztosítása, valamint annak érdekében, hogy a dolgozók és az ügyfelek kellő védelemben részesüljenek az igazgatók és a felső vezetők körében előforduló csalással és korrupcióval szemben.
- Az UNI ragaszkodik ahhoz, hogy az igazgatótanácsokban és az egyéb hasonló irányító testületekben helyet kapjanak a munkavállalók képviselői.
- Az UNI és tagszervezetei a globális cégekkel megkötendő globális megállapodások kidolgozására szólítanak fel a nemzetközileg érvényes, alapvető munkaügyi normák fenntartása és javítása érdekében.